

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φθλ. 629—630
Τιμή Φύλλου Δρζ. 2

Ἔτος Κ΄.
Τηλ. 628.280

15 Ὀκτωβρίου 1971 (Π.Ο.Η.)
Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἡμῶν εἰς τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου ᾤκου Καλλινίκου εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίου Σπυρίδωνος Λαμίας.

Ἡ μετάβασις τῆς Ἡγεσίας ἡμῶν εἰς Ἀμεριανήν

Κατόπιν ἀλληπαλλήλων συσκέψεων τῶν μελῶν τῆς Ἱ. ἡμῶν Συνόδου μετὰ τοῦ Ἱερατείου ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις χειροτονιῶν Ἐπισκόπων καὶ μεταβάσεως εἰς Ἀμερικανὴν τῆς Ἡγεσίας διὰ σοβαρὰ ζητήματα τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Ὡς ἐκ τούτου ὁ ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Σαλαμίνος κ.κ. Γερωντίου ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς, ἐπὶ τῇ σκοπῇ ταύτῃ τὴν 20ὴν Ἰουλίου ἐ.ε. ἐξ Ἀθηνῶν κατευθυνόμενοι πρὸς Νέαν Ὑόρκην. Μετὰ πάροδον 10 ὥρῶν ἀφίχθησαν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Τοὺς ἀνέμενον ἔκει ὁ Ἐξάρχος τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου ἐν Ἀμερικῇ θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Πέτρος Ἀστορίας, μετὰ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἀντωνίου Θανάση καὶ Παΐσιου Λαυλουργᾶ, τοῦ ἱερομονάχου Νικοδήμου καὶ τοῦ ὁσιολογιωτάτου μοναχοῦ πατρός Βίκτωρος.

Μετ' αὐτῶν ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀγίους ἡμῶν Ἀρχιερεῖς ἐκ μέρους τοῦ Μητροπολίτου Φιλάρετου ὁ Ἐπίσκοπος Λαύρος μετὰ τοῦ ἀρχιδιακόνου Ἀδριανοῦ.

ΑΜΕΡΙΚΗ! Ἡ χώρα τῶν παραδοξότητων ἢ χώρα τῶν τεχνικῶν θαυμάτων, ἡ χώρα τῶν ὀνείρων. Ἡ γῆ τῆς πανσπερμίας, ἡ νέα Βαβυλῶν.

Λαοί, φυλαὶ καὶ γλῶσσαι ἔχουν συγκεντρωθῇ ὑπὸ τοὺς πανυψήλους οὐρανοξύστας καὶ τὰς θεοράτους γεφύρας.

Ὁ λύκος συμβόσκει μετὰ τοῦ ἀμνοῦ, κατὰ τὸν προφήτην, καὶ ὁ πλοῦτος μετὰ τῆς πενίας καλύπτονται ἐντὸς τῶν πολυπόρφων κυρίων, ἐνθ' ὅν ἄερα διασχίζουν τὰ μεγαθήρια ἀεροπλάνοι ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ πτερωτὰ θηρία τῆς Ἀποκαλύψεως.

Κατόπιν εἰκοσαλέπτου διαδρομῆς μὲ τὰ αυτοκίνητα τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀστορίας ἀφίχθησαν οἱ ἅγιοι ἡμῶν Ἀρχιερεῖς εἰς τὴν Ἀστορίαν, ὅπου καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγίας Μαρκέλλης.

Ἡ Ἐκκλησία ἔχει ἰδρυθῇ ἐκ βάθρων ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Ἀστορίας καὶ ὑφύεται ὡς φάρος Ὁρθοδοξίας, φωτίζων καὶ ἐλέγχων τοὺς καινοτόμους.

Τὴν ἐπομένην πρὸ τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἐκκλησίας — κατὰ θέαν βούλησιν ἀφίχθησαν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας — ἐπεσκέφθησαν ἐθιμοτυπικῶς τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ἐν μεγαλοπρεπῇ μέγαρον στεγάζει τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Διασπορᾶς τῶν Ρώσων. Ἐντὸς αὐτοῦ εἶναι συγ-

κεντρωμένα ὅλα τὰ γραφεῖα τῆς Συνόδου. Μία μεγαλοπρεπὴς Ἐκκλησία εἰς Βυζαντινὸν ρυθμὸν, μία αἰθουσα συνεδριάσεων, ἐν ἄλλο παρεκκλήσιον καὶ ἐν σχολεῖον διὰ τοὺς Ρωσσοαμερικανούς νέους ἀπαρτίζουν τὸ σύνολον τῆς οἰκοδομῆς εὐρισκομένης εἰς τὸ κέντρον τῆς Νέας Ὑόρκης.

Ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος μετὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Νίκωνος καὶ τοῦ Ἐπισκόπου Λαύρου ἐδέχθησαν αὐτοὺς φιλοφρόνως. Τοὺς προσέφερον ἀναφυκτικὰ καὶ ἐν μέσῳ πνεύματος ἀλληλοσεβασμοῦ καὶ κατανοήσεως συνεζητήθησαν διάφορα φλέγοντα ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. Ἐλήφθησαν κατόπιν ἀναμνηστικαὶ φωτογραφίαι καὶ ἀφοῦ ὤρισθη ἡμέρα ἐτέρας συναντήσεως ἀπῆλθον συγκεκινημένοι ἐκ τῆς ἐπιφυλαχθείσης θερμῆς ὑποδοχῆς καὶ κατὰ Χριστὸν ἀγάπης.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο ὁ πανηγυρικὸς ἑσπερινὸς τῆς ἑορταζούσης Ἀγίας Μαρκέλλης ἐν μέσῳ πλήθους ἐκκλησιασματος. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀστορίας κ.κ. Πέτρος ἐξεφώνησεν λαγύδιον εὐχηθεῖς τὸ εὖ παρέστη, εἰς τοὺς Ἀγίους ἡμῶν Ἀρχιερεῖς καὶ παρεούθως ἔλαβεν τὸν λόγον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος, ὅστις ᾠλόγησεν τὸ ποίμνιον καὶ τὸ ἐστήριξεν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν, καταφερθεῖς ἐναντίον τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Τὴν ἐπομένην ἐγένετο ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον. Ἐλειτούργησαν καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς, ἔλαβον δὲ μέρος καὶ οἱ Ἀρχιμανδρίται Ἀντώνιος καὶ Παΐσιος, ὁ ἱερομόναχος π. Νικοδήμος, οἱ ἱερεῖς Γεώργιος, Χρυσόστομος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀκάκιος Ντοῦσκας, ἐπίσης δὲ οἱ δύο διάκονοι τῆς Ἐξαρχίας Ἐμμανουὴλ καὶ Μιχαήλ. Πρὸς τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Αὐξεντίου τὸ ὁφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τὸν ἐφημέριον τῆς Ἀγίας Μαρκέλλης κ. Νικοδήμον. Τὸν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξεν ὁ Ἀρχιμ. Παΐσιος, ὁ ὁποῖος καὶ κατενθουσίασε τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς. Ἡ ἑορτὴ ἔληξε μὲ πλουσίαν τράπεζαν, τὴν ὅποιαν παρέθεσαν εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἐκκλησίας τὰ μέλη τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν ἐπομένην 23ην Ἰουλίου ἡμέραν Πέμπτην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου κ. Γερωντίου, τοῦ Ἐξάρχου τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου Ἐπισκόπου Πέτρου καὶ τῶν προαναφερθέντων Ἀρχιμανδριτῶν, ἐπεσκέφθησαν τὸν περικαλλὴ ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

ου εις τὸ Μάουντ — Βέργον Ν. Υ.

Ἡ περιγραφή τοῦ τοπίου, ὅπου εὑρίσκεται ὁ γὰρ εἶναι ἀδύνατος· τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως ἀπερίγραπτον. 400.000 δολλάρια ἐστοίχισε ἡ ἀνοικοδόμησις τοῦ ἱεροῦ τούτου ναοῦ. Οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ οἱ ἀκολουθοῦντες τὰ πάτρια ἀπὸ πολὺ μακρινὰς ἀποστάσεις συγκεντρώνονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς διὰ νὰ ἀκούσουν τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν μετὰ τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιον. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο, ἐάν εἰς τὸ ἐξώκοσμον μαγευτικὸν τοῦτο τοπίον ἰδρύνετο μία Ὁρθόδοξος Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγῶνος.

Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ναοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῆς συνοδείας των παρεκάθησαν εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς οἰκογενείας κυρίου Μηταρέλη, ὅπου προσεφέρθησαν εἰς αὐτοὺς ἀναψυκτικά. Συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπεχώρησαν εὐχαριστημένοι ὑποσχεθέντες νὰ ἐπανέλθουν δι' ἐν Ἀρχιερατικὸν συλλείτουργον.

Τὴν 24ην Ἰουλίου ἡμέραν Παρασκευὴν δι' αὐτοκινήτου οἱ ἄγιοι ἡμῶν Ἀρχιερεῖς μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μόντρεαλ.

Ἡ ἀπόστασις δὲν εἶναι θεοδαίως μεγάλη, ἀλλὰ καθυστέρησαν σταθμεύοντες καὶ ἀπολαμβάνοντες τὸ μεγαλεῖον τῆς φύσεως.

Εἰς ἀπὸ τοὺς σταθμοὺς των ἦτο καὶ ἡ ρωσικὴ γυναικεῖα μονὴ ἡ ὀνομαζομένη Νόβα — Ντιβέο. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ τὸ ρωσικὸν κοιμητήριον τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς. Ἐγνώρισαν ἐκεῖ καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀνδρέαν. Ἡ μορφή του, μορφή ἁγίου τῆς παλαιᾶς Ρωσίας. Ἦτο ἀσθενὴς καὶ τοὺς ἐδέχθη εἰς τὸ ἀπέρηκτον καὶ ταπεινὸν κελλὶον του. Τοὺς ἐδιηγῆθη πολλὰ καὶ μεταξὺ ἄλλων περὶ τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Λεοντίου, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε ἀπὸ μικρὰς ἡλικίας. Ἐγνώριζε λεπτομερῶς τὰ τῆς μαρτυρικῆς του ζωῆς καὶ μετὰ δακρυσιμένους ὀφθαλμοὺς ἀνέφερε διὰ τὸν θάνατόν του.

Συγκεκινημένοι ἀπῆλθον ἀφοῦ κατησπάσθησαν τὸν Ἅγιον Ἐπίσκοπον.

Εἰς τὸ Μόντρεαλ τοὺς ἐπεφύλαχθη θερμὴ ὑποδοχή. Ὑπάρχει καὶ ἐδῶ ἐν προαεχωρημένον φυλάκιον τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας. Ὁ ἐνάρετος καὶ δραστήριος ἀρχιερατὴς, Ἀκάκιος Ντούσκος, ἐκ Καστορίας καταγόμενος μετὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν εὐσεβῶν ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀπαυθίσει ἀπὸ τοὺς νεωτερισμοὺς καὶ τὸν οἰκουμενισμὸν τοῦ Ἰακώβου, ἔχουν ἰδρῦσαι ὠραιότατον Ἱ. Ναὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου. Ἐθιμοτυπικῶς ἐπεσκέφθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Βιτάλιον τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τοῦ ὁποῖου ἔτυχον θερμῆς ἀδελφικῆς ὑποδοχῆς. Τοὺς παρετέθη τέϊον κατὰ τὴν ρωσικὴν συνήθειαν καὶ ἀκολούθως ἀπεχώρησαν δι' ἐπίσκεψιν τῶν ἀξιοθεάτων τοῦ Μόντρεαλ.

Τὸ ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου προσκληθεὶς ὁ Μακαριώτατος, ἀπὸ τὸν ἐκεῖ ραδιοφωνικὸν ἑλληνικὸν στα-

θιόν, ἀπήρθουν ἐνθερμον χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ὁμογενεῖς τοῦ Καναδᾶ. Ἐλήφθησαν φωτογραφίαι μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ καὶ μετὰ πολὺν κόπον ἐκ τῆς μακρᾶς διαδρομῆς ἀνεπαύθησαν εἰς τὸν φιλόξενον οἶκον τοῦ πατρὸς Ἀκακίου.

Τὴν ἐπομένην ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸν συλλείτουργον.

Ἄνω τῶν 1.000 ὁμογενῶν κατέκλυσαν τὸν Ἱερόν Ναόν.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς Θεῆς Λειτουργίας ἐγένετο ἡ κουρὰ εἰς Μεγαλόσχημον τοῦ ἐφημερίου π. Ἀκακίου καὶ ἀπενεμήθη εἰς αὐτὸν ἀφῆλκτον τοῦ Ἀρχιερατῆ.

Τὸν Θεῖον Λόγον ἐκήρυξε ὁ ἀρχιερατὴς Παῖσις Λουλουργᾶς.

Τὸ ἑσπέρας τοὺς παρέθεσε τράπεζαν ὁ εὐγενὴς καὶ ἐνάρετος νέος κ. Χρῆστος Μανίκης. Ὁ κ. Μανίκης τυγχάνει εἰς τὸν ἱδρυτὸν τοῦ συλλόγου «Κοσμάς ὁ Αἰτωλός» καὶ συνάμα ὁ συντάκτης τοῦ ὁμωνύμου περιοδικοῦ φυλλαδίου. Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς των διὰ τὸ Τορόντο, ἐπεσκέφθησαν διάφορα ἀξιόθεατα μέρη τοῦ Μόντρεαλ.

Παντοῦ ὅπου διήρχοντο τοὺς ἐχαιρέτων φιλοφρόνως, μετὰ σεβασμοῦ καὶ εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ὁμογενῶν ἐφαίνετο ἡ εὐχαρίστησις, διότι ἐβλεπον τὸ τιμημένον ράσον νὰ κυκλοφορῇ εἰς τὴν ξένην χώραν, ἡ ὁποία τοὺς ἐχρησίμευεν ὡς δευτέρα πατρίς.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν εἰς τὸ Τορόντο. Καὶ ἐδῶ τοὺς ἐπεφύλαχθησαν ἐνθουσιασμοὶ καὶ ἐξαιρετικαὶ περιποιήσεις. Ἐπεσκέφθησαν τὸν Ἱερόν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐφημερεῖ ὁ πατήρ Παναγιώτης Καραθανάσης μετὰ τοῦ διακόνου του πατρὸς Νικήτα.

Ἡ ἐκκλησία αὕτη ἰδρύθη μόλις πρὸ διετίας καὶ ἀριθμεῖ ἄνω τῶν 1.000 μελῶν. Ἀπηρθημένοι καὶ ἐδῶ οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῆς συμπροσευχᾶς τοῦ Ἰακώβου μετὰ τῶν αἵρετικῶν ἠκολούθησαν τὸν πατέρα Παναγιώτην, ἀσχετῶς ἐάν οὗτος προέκρινε νὰ παραμείνῃ ὑπὸ τὴν Ρωσικὴν Ἐκκλησίαν.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐφιλοξενήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ πιστῶν πλουσιπαρόχως καὶ ὑποσχεθέντες νὰ ἰδρῦσουν καὶ δευτέραν Ἐκκλησίαν, ἀφοῦ ὁ χώρος τῆς πρώτης δὲν ἀρκεῖ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν χριστιανῶν, ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην, προκειμένου νὰ συναντηθῶν τὴν ἐπομένην μετὰ τῆς Ρωσικῆς Συνόδου.

Περὶ τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας διήλθον διὰ τῆς περιφύμου Ρωσικῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος σὲ Τζέρόνταν βίλ. Εἰς τὴν εὐλογημένην αὐτὴν μονὴν εὑρίσκεται καὶ ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μητροπολίτου κ.κ. Φιλαρέτου.

Περὶ τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ὥραν, τῆς 28ης Ἰουλίου (ἡμ. Τρίτην) καὶ οἱ τρεῖς Ἀρχιερεῖς μετέβησαν πρὸς συνάντησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Μητροπολίτου Φιλαρέτου. Μετ' ὀλιγόλεπτον διαμονὴν εἰς

ιδιαίτερον γραφείον, τοὺς ἐδέχθησαν οἱ Ἅγιοι Συνοδικοί.

Τοὺς εἰσήγαγεν εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων ὁ γραμματεὺς τῆς Συνόδου Ἐπίσκοπος Λαῦρος. Ἐκεῖ ἀνέμενον ὁ Μητροπολίτης Φιλάρετος, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι Νίκων, Σεραφεῖμ, Βιτάλιος, Ἀντώνιος, Σεραφεῖμ, ὁ πρωτοπρεσβύτερος πατὴρ Γεώργιος Γκράμπε καὶ ὁ διερμηνεὺς τῆς Συνόδου κ. Γαβαλάς.

Ἐν μέσῳ θερμοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ κατανοήσεως συνεζητήθησαν θέματα ἀφορῶντα ἑκατέρωθεν τὰς δύο ἀδελφὰς Ἐκκλησίας.

Τὴν 2αν Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν ἐγένετο Ἀρχιερατικὸν συλλειτουργίον εἰς τὸν μεγαλοπρεπέστατον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Μάουντ Βέρνον Ν.Υ. Τὴν Θείαν Λειτουργίαν παρηκολούθησε πλῆθος πιστῶν ἐκ διαφόρων μακρυνῶν ἀποστάσεων τῆς Νέας Ὑόρκης. Περὶ τὸ τέλος ἐγεύθησαν νηστηίου τραπέζης εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τῆς οἰκογενείας Σοφοκλέους Μηταρέλη.

Τὴν 3ην Αὐγούστου τοὺς ἐπισκέφθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθέρκιος, τὸ δὲ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας κατ' ἐντολὴν τοῦ Μητροπολίτου Φιλάρετου τοὺς ἐπισκέφθη ὁ Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Γκράμπε μεθ' οὗ συνεζήτησαν ἐκτενῶς προβλήματα ἀπασχολοῦντα τὰς δύο Ἐκκλησίας.

Τὴν 5ην Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην, ἐπισκέφθησαν οἱ Ἅγιοι ἡμῶν Ἀρχιερεῖς τὸ Μάουντ Βέρνον, ἔνθα ἐτακτοποίησαν τὸν Ἀρχιμανδρίτην Παῖσιον Λουλουργᾶν ὡς διάδοχον ἐφημέριον τοῦ ἐκεῖ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ αἰδεσμιωτάτου Χρυσοστόμου Ἀρχοντίδου.

Τὴν 6ην Αὐγούστου ἡμέραν Πέμπτην, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν, ἦν ἐτέλεσεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ.κ. Αὔξεντιος μετὰ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Παΐσιου καὶ Νικοδήμου καὶ περὶ ὥραν 4 μ.μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου καὶ τοῦ Καθηγουμένου Π. Βίκτωρος, ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς διὰ τὸ Κεντόκν πρὸς συνάντησιν τοῦ πατρὸς Γεωργίου Τσιφόρου.

Μετὰ δώρον πτῆσιν ἀφίχθησαν εἰς τὸν ἀερολιμένα, ἔνθα τοὺς ἀνέμενε ὁ πατὴρ Γεώργιος, ὅπου τοὺς μετέφερεν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου καὶ παρέμειναν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας, τυχόντες ἀδραματίας φιλοξενίας.

Τὴν 9ην Αὐγούστου, ἡμέραν Κυριακὴν, ἀνεχώρησαν διὰ Σικάγον πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Σέρβου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Διονυσίου.

Οὗτος τοὺς ὑπεδέχθη φιλοφρόνως εἰς τὸ Μοναστήριόν του τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Σάββα καὶ μετὰ διαλογικὴν συζήτησιν τοὺς ἐδειξεν τὰ ἀξιοθέατα τῆς Μονῆς του. Τὸ ἑσπέρας κατέλυσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐξαίρετου ὁμογενοῦς κ. Κων) νου Λαγγῆ, ἀδελφοῦ τοῦ Ἀρχιμ. Μαθαίου Λαγγῆ.

Τὴν 10ην Αὐγούστου ἡμέραν Δευτέραν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Σικάγον διὰ τὸ Νητρόιτ. Τὴν 11ην Αὐγούστου ἐγένετο ἀπὸ ραδιοφώνου ἀνακοίνωσις πρὸς τὸν

Ἑλληνισμὸν τοῦ Νητρόιτ καὶ περίεξ περὶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ συνοδείας αὐτοῦ καὶ τῆς γεινησομένης Ἀρχιερατικῆς Λειτουργίας εἰς τὸν νέον Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τὴν ἡμέραν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Τὴν 12ην Αὐγούστου ἡμέραν Τετάρτην, ἐπραγματοποιήθησαν ἐπισκέψεις εἰς διαφόρους οἰκίας καὶ εἰς τοὺς ἱεροὺς Ναοὺς τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος (τὸν παλαιὸν καὶ τὸν νέον) ἔνθα μετὰ τοῦ πατρὸς Θεοδώρου καὶ τοῦ Προέδρου κ. Γ. Σταματάκη συνεζητήθη τὸ θέμα τῆς ὑπαγωγῆς τῆς νέας Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν ἡμετέραν Ἑλληνικὴν ἡγεσίαν καὶ οὐχὶ τὴν Σερβικὴν εἰς ἣν ὑπῆγοντο μέχρι πρό τινας. Τοῦτο ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτόν. Θὰ τὸ θέσουν δὲ ὑπ' ὄψιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀργότερον καὶ θὰ ἀποφασίσουν.

Τὴν 13ην Αὐγούστου ἡμέραν Πέμπτην ἐγένοντο ἐπισκέψεις εἰς διαφόρους οἰκίας.

Τὴν 14ην Αὐγούστου ἡμέραν Παρασκευὴν ἐτελέσθη τὸ ἑσπέρας Μέγας Ἑσπερινὸς εἰς τὸν νεόδμητον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καὶ Νεκταρίου.

Τὴν 15ην Αὐγούστου, ἡμέραν Σάββατον, ἐγένετο Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γ. Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὔξεντιου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Σαλαμῖνος κ.κ. Γεροντίου συμπαραστατοῦμένων ὑπὸ τοῦ Ἀρχ. Παΐσιου καὶ τοῦ ἱερομ. Γεωργίου Τσιφόρου, παρευρισκομένου καὶ τοῦ πατρὸς Βίκτωρος. Τὴν 16ην Αὐγούστου ἡμέραν Κυριακὴν, ἐτελέσθη ὁμοίως Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία ὑπὸ τῶν ἰδίων Κληρικῶν.

Τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Νητρόιτ ἀεροπορικῶς καὶ ἀφίχθησαν τὴν 7ην μ.μ. εἰς Βοστώνην. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Παντελεήμων τοὺς ἀνέμενεν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον. Μὲ τὸ αὐτοκίνητον τῆς Μονῆς του τοὺς μετέφερεν εἰς τὸ Μοναστήριόν του, ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν μετὰ μακρὰν συζήτησιν.

Τὴν 17ην Αὐγούστου, ἡμέραν Δευτέραν, ἐπισκέφθησαν ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς καὶ τὰ ἀξιοθέατα τῆς Βοστώνης καὶ τὸ ἑσπέρας ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς διὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην τὴν 7 μ.μ. καὶ ἀφίχθησαν τὴν 7.40 εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Λαγκουάρδια, ὅπου τοὺς ἀνέμενε ὁ πατὴρ Νικοδήμος μετὰ τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Ἁγίου Ἀστορίας καὶ τοὺς μετέφερεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης, ἔνθα καὶ διενυκτέρευσαν.

Τὴν 18ην Αὐγούστου, ἡμέραν Τρίτην, μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν συνέταξαν ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην Φιλάρετον καὶ ἐπεκονώνησαν τηλεφωνικῶς μετὰ τὸν βοηθόν του Ἐπίσκοπον Λαῦρον.

Τὴν 19ην Αὐγούστου, ἡμέραν Τετάρτην ἀπεχαιρέτησαν τὸν Μητροπολίτην κ. Φιλάρετον καὶ τὴν συνοδείαν αὐτοῦ, καὶ τὸ ἑσπέρας 4 μ.μ. τοπικὴν ὥραν ἀνεχώρησαν ἀεροπορικῶς δι' Ἑλλάδα, ἔνθα ἀφίχθησαν τὴν Πέμπτην 7 π.μ. ἑλληνικὴν ὥραν.

Οὕτως ἤχθη εἰς αἴσιον πέρας ἡ ὑπὸ τῶν Ἁγίων ἡμῶν Ἀρχιερέων περιοδεία, ἥτις θὰ ἔχῃ ἐπιπτώσεις ἀξιολόγους ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Περιοδεία τῶν Ἀρχιερέων μας εἰς τὰ Παραρτήματα

Μετά τὴν ἐπάνοδον τῶν Ἀγίων Ἀρχιερέων ἡμῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἤρξατο ἀναπτυσσόμενη ὑπ' αὐτῶν ἐντονος δραστηριότης ὑπὲρ ἐπιλύσεως σοβαρῶν θεμάτων τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ἅτινα ἀνέκυψαν ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν ἐν Ἀμερικῇ.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν συνεκλήθη κληρικολαϊκὸν συνέδριον ἐν τῷ Οἰκοτροφείῳ τοῦ Τσακοῦ τὴν 25ην Αὐγούστου ἐ.ε., ἐν ᾧ ἔλαβον μέρος ἱερεῖς τῶν Ἀθηνῶν, Παιραιῶς καὶ Περιχώρων καὶ λαϊκοὶ ἐκπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν. Κατ' αὐτὸ συνεζητήθησαν φλέγοντα καὶ ἐπίμαχα προβλήματα τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος καὶ ἀπε-

φασίσθη ἡ δημοσία ἐμφάνισις τῶν ἐσχάτως χειροτονηθέντων Ἐπισκόπων.

Τὴν 30ήν Αὐγούστου ἐ.ε. ἐπραγματοποιήθη Ἀρχιερατικόν. Συλλειτουργοὶ εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελιστρίας τοῦ Καραβὰ Παιραιῶς. Καὶ οἱ πέντε Ἀρχιερεῖς οἱ τελέσαντες τοῦτο, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος, ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος καὶ οἱ προσφάτως χειροτονηθέντες Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι Βύρβικου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Παΐσιος, Θεσσαλονίκης, κ.κ. Χρυσόστομος καὶ Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικος, προσ-

Ἀπὸ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου.

έδωσαν ιδιάζουσαν αἴγλην καὶ μεγαλοπρέπειαν εἰς τὴν θείαν ταύτην καὶ ἀλησμόνητον Λειτουργίαν, καθ' ἣν τὸ πικρὸν Ἐκκλησίασμα τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀπεθέωσε τοὺς νεωστὶ χειροτονηθέντας μὲ τὴν προσφώνησιν "Ἄξις, Ἄξις.

"Ὅσοι εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ παρακολουθήσουν τὴν Λειτουργίαν ταύτην ὁμολογοῦν ὅτι δὲν θὰ τὴν λησμονήσουν ποτέ.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐ.ξ. ἐτελέσθη ἕτερον Ἀρχιερατικὸν Συλλεiturγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου, καθ' ὃ μετέσχον ὁμοίως καὶ οἱ προαναφερθέντες πέντε Ἀρχιερεῖς ἡμῶν.

"Ὅτι καὶ νὰ λεχθῇ διὰ τὴν Λειτουργίαν, ταύτην θὰ ὡχρῇ ὄντως πρὸ τῆς πραγματικότητος καὶ θὰ ἀποτελῇ σκιὰν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν.

Τὰ ἐνθουσιώδη ἐπιφωνήματα τοῦ πιστοῦ λαοῦ Ἄξις, Ἄξις, διὰ τοὺς νεοχειροτονηθέντας Ἐπισκόπους ἡμῶν ἀπετέλουν κάτι τὸ ἄνευ προηγουμένου εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐκφράζοντα τὴν θα-

θεῖαν ἐσωτερικὴν ἱκανοποίησιν τῶν εὐσεβῶν διὰ τὰς τελεσθείσας χειροτονίας.

Τὴν 6ην Σεπτεμβρίου ἐπραγματοποιήθη ἐν Λαμῖα ἡ ἐνθρόνισις τοῦ νέου Ἐπισκόπου Θαυμακοῦ κ.κ. Καλλίνικου.

Ἡ ἐνθρόνισις, ἥτις ἐγένετο εἰς τὸν Ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Λαμίας ἀποτελεῖ μίαν λαμπρὰν καὶ φωτεινὴν σελίδα εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Τὸ παραλήρημα τοῦ λαοῦ καὶ ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμός δὲν δύναται νὰ περιγραφοῦν διὰ τῆς γραφίδος ὅσον καὶ τεχνήσεσσι ἐὰν εἶναι αὐτὴ.

Ἀτενίζον τὸ συνωθούμενον πλήρωμα τῶν πιστῶν τὸν ἅγιον Ποιμενάρχην τοῦ ἐρρίγα, συνεκλονίζετο, ἐδάκρυε καὶ κατέληγε εἰς λυγμοὺς ἀσυγκρατήτους.

Τόσους ἔχει ἐκτιμηθῇ ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του, ὃ τέως ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος καὶ νῦν Ἐπίσκοπος Θαυμακοῦ κ. Καλλίνικος, ὅσον ἐλάχιστοι Ποιμένες ψυχῶν τιμῶνται, διότι εἶναι τῷ ὄντι ἄ-

Συλλεiturγον τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀνδρέου Περιστερίου
— Ἀθηνῶν. Διακρίνεται καὶ ὁ ἐξαίρετος Δήμαρχος Περιστερίου κ. Παναγιωτόπουλος

ξιος ἢ μᾶλλον πανάξιος τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του.

Τὴν 8ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἐτελέσθη εἰς Σέρρας ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου ἕτερον Ἀρχιερατικὸν Συλλεῖτουργον ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος.

Τὴν δὲ 13ην Σεπτεμβρίου ἐ.ε. ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης κ. κ. Χρυσοστόμου ἐν τῷ ἱερῷ Ναῷ Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ. Κατὰ τὸ λαμπρὸν καὶ ἱστορικὸν ταῦτο Ἀρχιερατικὸν συλλεῖτουργον προσῆλθον χιλιάδες πιστῶν ἐκ τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν περιχώρων, ἐτέλεσαν δὲ αὐτὸ καὶ οἱ πέντε Ἀρχιερεῖς συμπαραστατούμενοι ὑπὸ τῶν πλείστον ἐφημερίων τῶν ἱερῶν Ναῶν τῆς Μακεδονίας. Οἱ ἐπίλεκτοι ἱερεῖς καὶ ὁ εὐσεβὴς λαὸς ἀπεθέσαν τὸν ὑπεράγιον Ποιμενάρχην των, ὅστις τοὺς προσεφώνησε καὶ τοὺς ἠλόγησε ἐν καταφανεῖ συγκινήσει.

Ἐπραγματοποιήθη ὡσαύτως ἐν Θεσσαλονίκῃ Κληρικολαϊκὸν συνέδριον καὶ περιοδεία τῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων ἡμῶν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Δυτικὴν

Μακεδονίαν.

Τὴν 14ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν τῆς ἑορτῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐτελέσθη πανηγυρικὸν συλλεῖτουργον εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Λαρίσσης ἐν μέσῳ πυκνοτάτου ἐκκλησιάσματος.

Οὕτως αἰσίως ἐληξεν καὶ ἡ Β' περιοδεία τῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀπεδείχθη διὰ πολλοστήν φορὰν τὸ ἀγωνιστικὸν φρόνημα καὶ ὁ ἐνθεὸς ζήλος τῶν ἡμετέρων Ποιμεναρχῶν, οἵτινες ἀγρόντως φρυκτωροῦν ἐπὶ τῶν ἐπαλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μεριμνοῦν ἀνυστάκτως ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἀνατεθέντων αὐτοῖς προβάτων.

Τὴν 27ην Σεπτεμβρίου ἐγένετο ἡ ἐνθρόνισις τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ.κ. Παΐσιου εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Εὐαγγελιστρίας Χαλκίδος. Εἶη ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἀρωγὸς καὶ συναγλιπτῶρ αὐτοῖς πρὸς κραταίωσιν τῆς διωκομένης καὶ μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου εἰς Σέρρας.

Εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Μητροπολίτου κ. Φιλαρέτου εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου αὐτοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην. Διακρίνονται ἐξ ἄριστερων ὁ Σεβ. Σαλαμίνος κ. Γερόντιος, ὁ Μητροπολίτης κ. Φιλάρετος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Σεβ. Ἀστορίας κ. Πέτρος

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν πανήγυριν τῆς Ἁγίας Μαρκέλλης εἰς Ἀστόριαν Νέας Ὑόρκης. Διακρίνονται ἐξ ἄριστερων ὁ Μοναχὸς Λεόντιος, ὁ αἰδὲς. Χρυσόστομος Ἀρχοντίδης, ὁ Ἱερομ. Ἀκάκιος νῦν Ἐπίσκοπος Καναδά, ὁ Ἀρχιμ. Ἀντώνιος Θανάσιος, ὁ Ἀναγνώστης Πέτρος, ὁ Σεβ. Ἀστωρίας κ. Πέτρος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος κ. Αἰξέντιος, ὁ Σεβ. Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, ὁ Ἀρχιμ. Παῖσιος Λουλουργᾶς, ὁ Ἀρχιμ. Νικόδημος Καλαντῆς καὶ ὁ αἰδὲς. Γεώργιος.

Ἡ Ἐυηλγία τῶν υαταυομβῶν στὴν Σοβιετιυὴ Ρωσία

“Ὅτι στενὴ ἡ πύλη, καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς
ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωὴν... Ματθ. Ζ!

ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Καλομοίρου

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Ἄν καὶ ἡ διακήρυξις αὕτη ἦταν γραμμένη με πολλὴ διπλωματία, ὁ λαὸς κατάλαβε ὅτι ὁ Σέργιος εἶχε στὴν πραγματικότητα ταυτισθῆ με τὴν ἀθεϊστικὴ Κυβέρνησι. Οἱ πιστοὶ ὀρθόδοξοι ἀντέταξαν στὴν διπλωματία τοῦ Σεργίου ὅτι, πίστις καὶ νομιμοφροσύνη σὲ μιὰ ἀντιχριστιανικὴ προσπάθεια, ὅπως ἦταν βασικῶς ὁ Κομμουνισμὸς ἦταν κάτι τὸ ἀδύνατον γιὰ τὴν Ἐκκλησία. Ὁ Κομμουνισμὸς δὲν ἦταν ἀπλῶς ἓνα πολίτευμα, ἦταν μιὰ θρησκεία, μιὰ νέα σὺμανιστικὴ εἰδωλολατρικὴ θρησκεία ποὺ ἐρχόταν σὲ ἀμεσον σύγκρουσι με τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ ζητοῦσε με κάθε τρόπο νὰ τὴν ὑποκαταστήσῃ. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι κάτι τὸ ἀπόλυτο ποὺ ἀπαιτεῖ τὴν ὑποταγὴν στὶς ἀρχές του ὁλοκληρῆς τῆς πνευματικῆς, ἡθικῆς καὶ ὁλικῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ δὲν ἀνέχεται ἄλλες ἐπιρροές. Στὴν Ἐκκλησίαν βλέπει τὸν κυριώτερόν του ἐχθρό, τὸν πῦρ ἐπίφοβο ἀντίζηλο. Αὐτὸ ἐξ’ ἄλλου ἐξηγεῖ τὴν ἐγκληματικὴ μανία ποὺ ἐπέδειξε σὲ ὅλην τὴν ἱστορίαν του, σ’ ὅλες τὶς χώρες κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Σέργιος προσπαθοῦσε νὰ συμδιβάσῃ τὰ ἀσυμδιβάστα. Διεκήρυξε ὅτι οἱ θρίαμβοι καὶ οἱ ἐπιτυχίες τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως θὰ ἦταν καὶ τῆς Ἐκκλησίας θρίαμβοι. Ὅμως ὅλοι ἤξεραν ὅτι οἱ Κομμουνιστὰς θὰ θεωροῦσαν σὰν τὸν μεγαλύτερό τους θρίαμβο, τὴν μεγαλύτερή τους ἐπιτυχία, τὴν ἐξαφάνισι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἐπικράτησι τῆς ἀθεΐας. Θὰ θεωροῦσε λοιπὸν καὶ ὁ Σέργιος δική του ἐπιτυχία τὴν τυχὸν ἐπικράτησι τῆς ἀθεΐας;

Πάντως ἡ ἐπιτυχία τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως ἦταν μεγάλη. Στὸ πρόσωπο τοῦ Σεργίου ἐρῆκε ἓναν κανονικὸ Ἱεράρχη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὁ ὁποῖος γιὰ πρώτη φορὰ τῆς ἦταν τελείως ὑποτεταγμένος. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς κληρικοὺς ἢ τοὺς λαϊκοὺς δὲν θὰ ὑπετάσσοντο στὸν Σέργιο, θὰ ἐμφανίζόντουσαν στὶς κανονικὲς ἀρχές τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπομένως ὡς μὴ ὑποτασσόμενοι στὸ ἴδιο τὸ Κράτος. Ἡ καταστολὴ τῆς ἐναντίον τοῦ Σεργίου ἐκκλησιαστικῆς ἀντιστάσεως ἐγινε τὸ πρωταρχικὸ μέλημα τόσο τῆς Πολιτικῆς Ἀστυνομίας ὅσο καὶ τῶν ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. Ἡ δίωξις τῶν Χριστιανῶν θὰ ἐμφανίζόταν ὡς

προσπάθεια ἀποκαταστάσεως τῆς ἐνότητος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας...

Γ’ Ὁ Σεργιανισμὸς.

Ἡ λέξις «Σεργιανισμὸς» εἶναι νεολογισμὸς τὸν ὁποῖον δημιούργησε ὁ σύγχρονος ὁμολογητῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας Μπόρις Ταλάντωφ γιὰ νὰ ἐκφράσῃ τὴν προσαρμογὴ τῆς Ἐπισήμου κρατικῆς «Ὀρθοδόξου» Ρωσικῆς Ἐκκλησίας στὸ Σοβιετικὸ καθεστῶς, ἡ ὁποία ἔχει τὶς ρίζες τῆς στὴν διακήρυξι τοῦ Σεργίου. (Βλέπε δευτέρω ἐπιστολὴ τοῦ Μπόρις Ταλάντωφ: «Σεργκεθσίννα ἡ προσαρμογὴ στὸν ἀθεϊσμόν, Αὐγ. 1967, μεταφρασμένη καθ’ ὁλοκληρίαν στὰ γαλλικὰ στὸ βιβλίον τοῦ Andre Martin «I.e. Croquant en urss» Fayard 197. Μπόρις Ταλάντωφ: Ρῶσος μηχανικός, ἡλικίας 68 ἐτῶν, ἑγγαμος, τέως καθηγητῆς τῶν μαθηματικῶν στὸ Πολυτεχνεῖο τοῦ Κίρωφ. Ἐγγαψε τρεῖς ἐπιστολὰς πρὸς τὶς Σοβιετικὲς Ἀρχές διαμαρτυρόμενος γιὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν Ὀρθοδόξων καὶ ἐκθέτοντας τὴν κατάστασι τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας.

Τὶς ἐπιστολὰς αὐτὰς κατόρθωσε νὰ διοχετεύσῃ στὴν Δύσι ὅπου εἶχαν εὐρυτάτη δημοσιότητα. Κατόπιν τούτου οἱ Σοβιετικὲς Ἀρχές τὸν ἐνέκλεισαν σὲ στρατόπεδο συγκεντρώσεως ὅπου πολὺ πρόσφατες πληροφορίες λέγουν ὅτι ἐρῆκε τὸν θάνατο. Κατὰ τὴν σύλληψιν του ἡ σύζυγός του πέθανε ἀπὸ καρδιακὴ προσβολή. Ὁ πατέρας του ἱερεὺς καὶ ὁ ἀδελφός του πέθαναν ἐπίσης σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως γιὰ τὴν πίστι. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Μπόρις Ταλάντωφ ἐγγραφες καὶ ἐνοπόγραφες μαρτυρίες γιὰ τὴν κατάστασι τῆς «Ἐκκλησίας» τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας ἔχουμε ἀπὸ τὸν ἐπίσης λαϊκὸ Ἀνατόλ Κράσνοφ—Λεβίτιν, δημοσιογράφος, ποὺ κατόρθωσε κι’ αὐτὸς νὰ σταίλῃ ἐπιστολὰς στὴ Δύσι, καθὼς καὶ ἀπὸ δύο ἱερεῖς τῆς κρατικῆς Ἐκκλησίας τούτους, Νικόλας Ἐσλιμαν καὶ Γκλέμπ Γιακούιν τῶν ὁποίων οἱ ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Πατριάρχη Ἀλέξιο καὶ τὶς Σοβιετικὲς Ἀρχές ἐφθασαν στὴ Δύσι τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1965. Ἐπίσης στὴν Ἀγγλία ὑπάρχει εἰδικὸ κέντρο συλλογῆς πληροφοριῶν καὶ ντοκουμέντων ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς χώρες, ποὺ ἀφοροῦν ἀποκλειστικῶς θρησκευτικὰ ζητήματα, εἶναι τὸ Centre for the study of Religion and communism: 13 red hill, Chislehurst, kent, Br7 6db ENGLAND.

Τὸ κέντρο αὐτὸ ἔχει ἐκδόσει πλῆθος ντοκουμέντων μεγάλης σημασίας γιὰ τὴν μελέτη τῆς δραστηριότητος τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας ὅπως ἔχει ἐξελιχθεῖ μετὰ τὸν Σέργιο καὶ τὴν συνεργασία του με τοὺς Μπολσεβίκους. (Ὁ ἀναγνώστης θὰ εὕρῃ καὶ πολλὰς ἄλλας πηγὰς πληροφοριῶν στὴν ἐθιολογία ποὺ ἀκολουθεῖ τὸ παρὸν δημοσίευμα).

Ἰδοὺ πῶς ἔχει διαμορφωθῇ ἡ κρατικὴ «Ὁρθόδοξο Ρωσικὴ Ἐκκλησία» μετὰ τὴν προσαρμογὴν της στὸ ἀθεϊστικὸ Σοβιετικὸ καθεστῶς:

“Ὅλες οἱ μαρτυρίαι ποὺ ἔχουμε ἀπὸ τὴ Ρωσία συμφωνοῦν ὅτι:

1. Οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας καὶ πρὸ παντὸς αὐτοὶ ποὺ κυκλοφοροῦν στὴν Δύσι, φεῦδονται ἀσύστημα. Τὰ φεῦδη τὰ ἄρχισε ὁ ἴδιος ὁ Σέργιος. Μόλις ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία, μετὰ τὴν περίφημη διακήρυξί του, ἔδωσε συνέντευξι στοὺς δημοσιογράφους τῶν «Τάιμς» τοῦ Λονδίνου. Διέφυσσε ὅτι ὁ πῆρξε ποτὲ διώξις τῆς Ἐκκλησίας στὴ Σοβιετικὴ Ρωσία. Παραδέχθηκε ὅτι πολλὰς ἐκκλησίες ἐκλείσαν ἀλλὰ εἶπε ὅτι αὐτὸ δὲν ἔγινε κατόπιν διαταγῆς τῶν Ἀρχῶν ἀλλὰ κατόπιν τῆς αἰτήσεως τοῦ πληθυσμοῦ ἢ τῶν ἰδίων τῶν ἐνοριτῶν. Παραδέχθηκε ἐπίσης ὅτι πολλοὶ κληρικοὶ καὶ πολλοὶ πιστοὶ λαϊκοὶ ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴν Σοβιετικὴν δικαιοσύνην ἀλλὰ ὑπεστήριξε ὅτι αὐτὸ δὲν ἔγινε γιὰ τίς θρησκευτικὰς τους πεποιθήσεις ἀλλὰ γιὰ δραστηριότητα ἐχθρικήν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν. Αὐτὰ τὰ φεῦδη ἐπαναλαμβάνονται ἔκτοτε ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας ποὺ κατὰ καιροὺς ἐπισκέπτονται τὴν Δύσι.

2. Οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας συνεργάζονται μετὰ τὸ Κράτος γιὰ τὸ κλείσιμο τῶν ναῶν, γιὰ τὴν διάλυσι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν καταρράκωσι τοῦ γοήτρου της. Οἱ ἐπίσημες Σοβιετικὲς στατιστικὲς τοῦ 1956 ἀνέφεραν ὅτι σὲ ὅλη τὴν Ρωσικὴν ἐπικράτειαν λειτουργοῦσαν 22.000 ἐκκλησίες. Τὸ 1961 οἱ ἴδιες στατιστικὲς κατέβαζαν τὸν ἀριθμὸ τῶν ναῶν σὲ 11.500, τὸ δὲ 1969 δὲν ἀπέμεναν ἀνοικτὰς σύμφωνα μετὰ τίς ἐπίσημες πάντοτε στατιστικὲς, παρὰ μόνον 7.000 ἐκκλησίες μαζί μετὰ τὰ παρεκκλήσια τῶν κομητηρίων. Στὸ περιοδικὸ «Σοβιετικὴ Ἐθνογραφία» Νο 4 1956 ἀναφέρεται ὅτι, τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἀπὸ τίς 150 ἐκκλησίες ποὺ ὑπῆρχαν στὸ Ἀλεξερμπαίντζαν, δὲν ἀπέμεναν ἐν λειτουργίᾳ παρὰ μόνον τρεῖς. Ἡ ἴδια περίπου ἀναλογία ἰσχύει γιὰ ὅλες τίς περιοχὰς τῆς Ρωσίας. Στὸ Κίεβο ὅπου τὸ 1917 κατοικοῦσαν 247.000 ἄνθρωποι ὑπῆρχαν 106 ναοί. Τὸ 1967 τὸ Κίεβο δὲν εἶχε παρὰ μόνον μία ἐκκλησίαν ἐνῷ ὁ πληθυσμὸς του εἶχε ξεπεράσει τὸ ἓνα ἑκατομμύριον. Ἡ Πετρούπολις ποὺ τὸ 1917 εἶχε 354 ἐκκλησίες γιὰ 2.500.000 κατοίκους, τὸ 1967 δὲν εἶχε παρὰ μόνον δέκα γιὰ 3.300.000 κατοίκους. Παρ' ὅλη αὐτὴ τὴν τρομακτικὴν πτώσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναῶν ἰδίως τὰ τελευταῖα χρόνια, καμμιά φωνὴ διαμαρτυρίας δὲν ἀκούσθηκε ἀπὸ χεῖλη ἱεράρχου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας. Ὁ Ταλάντωφ περιγράφει λεπτομερῶς τίς ἐ-

νέργειαι τῶν πιστῶν τῆς περιοχῆς τοῦ Κίεβου οἱ ὁποῖοι ἔστειλαν ἐπανειλημμένως ἀντιπροσωπεῖες στὸν Ἐπίσκοπο τῆς περιοχῆς καὶ στὸ Πατριαρχεῖον γιὰ νὰ ἐπιτύχουν μίαν ἐπέμβασιν ἐκ μέρους τῶν Ἱεραρχῶν πρὸς τὸ Κράτος γιὰ νὰ ξανανοίξῃ ἡ Ἐκκλησία τοὺς ἀλλὰ συναντοῦσαν ἓνα ἀπαίσιον τεῖχος ψυχρότητος, ἀδιαφορίας καὶ ἐμπαιγμοῦ. Ὁ δημοσιογράφος Ἀνατόλ Κράσνοφ — Λεβίτιν γράφει πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιο στίς 21 Μαΐου 1966: «Ὅταν ἐκλείναι στὴν πατρίδα μας τίς ἐκκλησίες κατὰ ἑκατοντάδες καὶ ἔδιωχαν τοὺς μοναχοὺς ἀπὸ τὰ μοναστήρια, ὅταν χιλιάδες Ὁρθόδοξοι ἱερεῖς καὶ λαϊκοὶ ἀπευθύνονταν σ' ἐσὰς, γεμῆτοι ἐλπίδα, παρακαλῶντας σας νὰ ἐπέμβετε, προσέφερα ἔστω καὶ μία λέξι γιὰ υπεράσπισί τους»;

Οἱ ἐπίσημοι νόμοι τοῦ Σοβιετικοῦ Κράτους κατοχυρώνουν τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία. Γι' αὐτὸ οἱ διαταγὰς γιὰ τὸ κλείσιμο τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τὴν διώξι τῶν πιστῶν ποτὲ δὲν δίδονται γραπτῶς ἀλλὰ πάντοτε προφορικῶς — συνήθως ἀπὸ τηλεφώνου. Οἱ ἐπίσκοποι ἂν τὸ ᾔθελαν, θὰ μπορούσαν νὰ υπερασπίσουν τίς ἐνορίες τῶν βασιζόμενοι στοὺς νόμους. Αὐτὸ τὸ ἀπέδειξε ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Τασκένδης καὶ κατόπιν τῆς Καλούγκας Ἑρμογένης, ὁ μόνος ὡς φαίνεται πιστὸς ἀπὸ τοὺς Ἐπισκόπους τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, ὁ ὁποῖος ὅσον καιρὸ ἦταν ἐν ἐνεργείᾳ Ἐπίσκοπος, δὲν ἄφησε νὰ κλείσῃ οὔτε μία ἀπὸ τίς ἐκκλησίες τῆς Ἐπισκοπῆς του. Σήμερα ὁ Ἐπίσκοπος Ἑρμογένης Γκολουμπιέφ βρίσκεται στὴν ἀπομώνωσι στὴ Μονὴ Ζιρόβιτσι γιὰ μιὰ διαμαρτυρίαν του πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιο, ποὺ ἐφθασε ἐπίσης στὴ Δύσι.

Ἀντὶ ὅμως νὰ υπερασπίσουν τίς ἐνορίες τῶν οἱ Ἀρχιερεῖς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, ἐξέδωσαν ἐγκύκλιον ἢ ὁποῖα διέτασσε τὸ κλείσιμο τῶν ναῶν οἱ ὁποῖοι εἶχαν χαμηλὰ ἔσοδα καὶ τὴν συνένωσι πολλῶν ἐνοριῶν σὲ μία. Βασιζόμενοι σὲ αὐτὴν τὴν ἐγκύκλιον οἱ Ἐπίσκοποι ἐκλείσαν πολλοὺς ναοὺς τῶν ὁποίων τὴν συντήρησιν ἐξασφάλιζαν ἀνετα οἱ πιστοί. Πολλὰς φορὰς οἱ ἐνορίες ποὺ συνενοῦντο κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἀπείχαν περὶ τὰ 40 χιλιόμετρα. Ὅταν στὴ Δύσι οἱ δημοσιογράφοι ρωτοῦσαν τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας γιατί κλείνουν τόσο πολλοὶ ναοὶ στὴν Ρωσία, ἐκεῖνοι τοὺς ἀπαντοῦσαν ὑπὸ τύπον ἐκμυστηρεῦσεως ὅτι «μεταξὺ μας, δυστυχῶς, στὴν Ρωσία ἀπέμειναν πολὺ ὀλίγοι πιστοί»...

Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατί στὴ Ρωσία, καὶ αὐτοὶ ἀκόμα οἱ πιστοὶ οἱ ὁποῖοι, μὴ ἔχοντας τὸ θάρρος νὰ ἀνῇκουν μυστικὰ στὴν Ἐκκλησίαν τῶν Κατακομβῶν, συνεχίζουν νὰ ἐκκλησιάζονται σὲ ὅσους ναοὺς ἔμειναν ἀκόμη ἀνοικτοί, δὲν σέβονται τοὺς Ἐπισκόπους των. Ὅταν πρόσφατα μιὰ ἀντιπροσωπεῖα τῆς Ρωσο - ἀμερικανικῆς Μετροπόλιας πῆγε γιὰ ἐπίσημο ἐπίσκεψιν στὴ Ρωσία, τὴν ὥρα ποὺ ἔμπαινε μαζί με τοὺς Ρώσους Ἀρχιερεῖς στὴν ἐκκλησίαν, ἀκούσε φωνὰς ἀπὸ τὸν λαὸ ποὺ ἔλεγαν γιὰ τοὺς Ἐπισκόπους των: «Αὐτοὶ δὲν εἶναι ποιμένες εἶναι λύκοι». Ὁ λαὸς ἔχει πλέον ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ Κόμμα δὲν ἐπιδιώκει ὅπως ἄλ-

λοτε να δολοφονήσει την Έκκλησία. Το Κόμμα θεωρεί σήμερα πού σοφό να οδηγήσει την Έκκλησία με ξυμπνο τρόπο στην αὐτοκατονία, πρέπει να δώσει ή ίδια τον θάνατο στον έαυτό της όλίγον κατ' όλίγον. Στην διαδικασία αυτήν ο ρόλος των Ἀρχιερέων και γενικώς όλων των ιερωμένων πού παραμένουν πιστοί στην κρατική Έκκλησία είναι βασικός.

Στην πραγματικότητα όμως, τὸ μόνο πού κατορθώνουν οἱ Κομμουνιστάι μ' αὐτὸν τὸν τρόπο είναι νά εξαναγκάσουν τοὺς περιδεεῖς καὶ διστακτικούς Χριστιανούς νά καταφεύγουν τελικῶς στην Έκκλησία τῶν Κατακοιμένων ἀφοῦ ἔτσι καὶ ἀλλιῶς οἱ πιστοὶ τῶν ὁποίων κλείνονται οἱ ναοὶ καὶ διαλύονται οἱ ἐνορίες, εὐρίσκονται εἴτε τὸ θέλουν εἴτε δὲν τὸ θέλουν, στην παρανομία, ἐφ' ὅσον θὰ συνεχίσουν τὴ μυστηριακὴ ἐκκλησιαστικὴ τους ζωὴ κρυφὰ ἀπὸ τὴν κρατικὴ Έκκλησία καὶ τὸ Κράτος.

3. Πραγματικὸς ἀρχηγὸς τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας δὲν εἶναι ὁ Πατριάρχης ἀλλὰ ὁ ἐκάστοτε διευθυντὴς τοῦ «Συμβουλίου διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Έκκλησίας» πού ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ δικό μας Ὑπουργεῖον Ὁρθοειμάτων. Διευθυντὴς τοῦ «Συμβουλίου» αὐτοῦ εἶναι πάντοτε ἓνας ἀπὸ τοὺς φανατικώτερους ἀθέους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον τὴν θέσιν αὐτὴν κατέχει ὁ πονηρὸς καὶ σκληροτράχηλος Κουρουγιέντωφ. Τὸ «Συμβούλιο» ἔχει τοπικά ὑποκαταστήματα σὲ ὅλες τίς πόλεις τῆς Ρωσικῆς ἐπικρατείας. Γιὰ νά γίνῃ μὴ ἐνορία ἀνεκτὴ πρέπει νά ὑποτάσσεται τυφλὰ στὶς ἐντολὰς τοῦ τοπικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ «Συμβουλίου». «Ἡ Ὁρθόδοξος Έκκλησία, ἐδήλωσαν οἱ ἰθύνοντες τοῦ Κόμματος, δὲν θὰ εἶναι ἀνεκτὴ παρὰ μόνον ὅσον καιρὸ ὑποστηρίξει τὴ Σοβιετικὴ πολιτικὴ». (Περιοδικὸ «Ἐπιστήμη καὶ Ὁρησκεία» «Νάουκα ἰ Ρελίγια» Μάιος 1969). Πράγματι οἱ ἐνορίες πού παραμένουν ἀνοικτὲς ὑπακούουν τυφλὰ στὶς ἐντολὰς τῶν ἀθέων. Ἡ παρακάτω δήλωσις τοῦ Κουρουγιέντωφ στην «Ισδόστια» τῆς 18 Ὀκτωβρίου 1969 φανερώνει δυστυχῶς τὴν πραγματικότητά: «Ἡ πίστις στὸ καθεστῶς καὶ ἡ ὑποταγὴ τοῦ κλήρου στὸ Κράτος εἶναι τὸ οὐσιῶδες στοιχεῖο τῆς πραγματικότητός μας. Ὅλοι οἱ ἱερωμένοι ὑποστηρίζουν τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεώς μας».

Ὁ ἐνδιάμεσος κρίκος μεταξὺ τοῦ «Συμβουλίου» διὰ τὰς ὑποθέσεις τῆς Ὁρθόδοξης Έκκλησίας καὶ τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας εἶναι ὁ Πρόεδρος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου αὐτοῦ Μητροπολίτης Νικόδημος. Ὁ ρόλος του εἶναι νά ἐνδύῃ μὲ μανδύαν ἐκκλησιαστικῆς ἀλήθοφανείας τίς ἀποφάσεις πού παίρνει ὁ πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῆς κρατικῆς Ρωσικῆς Έκκλησίας Κουρουγιέντωφ.

Στὴν Ρωσία ἡ Έκκλησία γίνεται ἀνεκτὴ κατὰ τὸ μέτρον πού συνεργάζεται γιὰ τὴν αὐτοκαταστροφὴ της. Καμμία χειροτονία δὲν λαμβάνει χώραν χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ «Συμβουλίου» τίποτε δὲν γίνεται οὔτε λέγεται ἀπὸ τὸν κλῆρο ἐάν

προηγουμένως δὲν ἔχει ὑπαγορευθῇ ἀπὸ αὐτοὺς. Ὁ Μητροπολίτης Ἑρμογένης Γκολουμπιέφ, Ἐπίσκοπος τῆς Τασκένδης καὶ κατόπιν τῆς Καλούγκας καὶ τώρα ἐξόριστος στὴ Μονὴ Ζιροβίτσι ἀναφέρει στὴν περίφημη ἐπιστολὴ του πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλέξιο τὰ ἐξῆς χαρακτηριστικά:

«Μὲ συνήντησε μὴ μέρα στὸ Πατριαρχεῖο ὁ Μητροπολίτης Πιτιρίμ (μέλος τῆς Συνόδου) καὶ ἔχοντας μάθει ὅτι εἶχα δυσκολίες μὲ τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ «Συμβουλίου», μοῦ εἶπε: «Γιὰ νά ἀποφύγετε κάθε δυσκολία, νά πῶς πρέπει νά ἐνεργήτε: "Ὅταν ἓνας ἱερεὺς ἢ ἓνας λαϊκὸς ἔρχεται νά σὰς δῇ γιὰ ὁποιαδήποτε ὑπόθεσι πού ἀφορᾷ τὴν Έκκλησία, ἀκούστε τον μέχρι τέλους, κατόπιν στείλτε τον στὸν ἀντιπρόσωπο λέγοντάς του νά ξανάρθῃ ἀφοῦ θὰ τὸν εἶχε πρῶτα συναντήσει. "Ὅταν θὰ ἐπιστρέψῃ καὶ θὰ σὰς τὸν ἀναγγεῖλουν, τηλεφωνήσατε γρήγορα στὸν ἀντιπρόσωπο γιὰ νά μάθετε τί εἶπε στὸν ἐπισκέπτη σας. "Ἔτσι πληροφορημένος δώστε του καὶ ἔσεῖς ἀκριβῶς τὴν ἴδια ἀπάντησι πού ἔδωκε καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος».

4. Οἱ ἐνορίες πρέπει νά εἶναι δηλωμένες καὶ καταχωρημένες στοὺς εἰδικούς καταλόγους τοῦ Κράτους τὸ ἴδιο καὶ οἱ ἱερεῖς. Ἐάν μὴ ἐνορία ἢ ἓνας ἱερεὺς διαγραφῇ ἀπὸ τὸν κατάλογο, ἡ ἐνορία νομικῶς παύει νά ὑφίσταται, ὁ ναὸς σφραγίζεται καὶ ἡ περιουσία του περιέρχεται στὸ Κράτος. Ὁ ἱερεὺς πού θὰ διαγραφῇ ἀπὸ τὸν εἰδικὸν κατάλογο μεταβάλλεται πρακτικῶς σὲ ἀπλὸ λαϊκὸ ἔστω καὶ ἂν δὲν τὸν ἔχη καθαιρέσει ἡ Έκκλησία. Ὅχι μόνον μυστήρια δὲν μπορεῖ νά τελέσῃ ἀλλὰ οὔτε κήρυγμα δὲν μπορεῖ νά κάνη. Ἔτσι ἔχουν οὐσιαστικῶς ὑποστῇ καθαίρεσι ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ἐξουσία ὅσοι ἱερεῖς ἐδείξαν ἔστω καὶ ἐλάχιστο ζήλο ἢ κάποια σχετικὴ ἀνεξαρτησία.

Συνεχίζεται

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΛΛΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 628.280
Λιευθύνεται ἀπὸ Συντακτικῆς Επιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίφουρας
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος δραχμαὶς	15 —
»	Ἐτησίᾳ	30 —
Ἐξωτερικοῦ :	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
»	Ἐτησίᾳ	4
	Τιμὴ Φύλλου δρχ.	2

Ὁ Μέγας Ἀδανάγιος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Ἀθανάσιος εὐρίσκειτο εἰς τὴν
 Ρώμην καὶ ἀπελάμβανε τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως ἄλ-
 λὰ καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν κατοίκων αὐτῆς, ὁ Πάπας
 Ἰούλιος ἔγραψε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ κατηγό-
 ρους του, νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ρώμην πρὸς συγκρότησιν
 μεγάλης Συνόδου. Ὡς ἡμέρα δὲ ἐνάρξεως τῶν ἐργα-
 σιῶν αὐτῆς ὠρίσθη ἡ 1—6—341. Δύο ἱερεῖς ἀνέλα-
 βον νὰ ἐπιδώσουν τὰς ἐπιστολάς τοῦ Πάπα εἰς τοὺς
 πρὸς οὓς ἀπευθύνοντο Ἀρειανούς. Κατ' ἀρχὰς εὐχα-
 ριστήθησαν οὗτοι, λαβόντες αὐτάς. Ὅταν ὅμως ἐπλη-
 ροφορήθησαν, ὅτι τοὺς ἀνέμενεν εἰς τὴν Ρώμην ὁ Ἀ-
 θανάσιος, ἀπεγορευθήσαν. Διότι ἐγνώριζον καλῶς
 τὸν ἀτρόμητον Πατριάρχην καὶ ὅτι θὰ ἐνίκωντο ἀ-
 φεύκτως ἐάν ἐτόλμων νὰ παλαίσουν πρὸς αὐτὸν κατὰ
 μέτωπον.

Διὰ τοῦτο δέ, ἀποστειλαντες ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Πάπαν Ἰούλιον, ἐδικαιολογοῦντο ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ μεταβοῦν εἰς τὴν Ῥώμην, λόγῳ τῶν πολιτικῶν ἀνομαλιῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον τότε εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἤθελον νὰ συντρίβουν τὸν Ἀθανάσιον, καθ' ὃν χρόνον εὐρίσκετο οὗτος μακρὰν τῆς πόλεως του, εἶχον δὲ καὶ τὸν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖον εὐνοϊκῶς πρὸς αὐτοὺς διακείμενον, ἐζήτησαν ἀπὸ αὐτὸν τὴν ταχθεῖσαν σύγκλησιν Συνόδου τινὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἣτις καὶ συνήλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 341 καὶ εἰς τὴν ὁποίαν προσήλθον ἐκ τῶν ἐπισκόπων ἐπιστολὰς ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν μόνον. Οὐδεὶς ὅμως ἐκ τῶν ἐπισκόπων τῆς Δύσεως προσήλθεν, οὔτε ὁ Πάπας ἀπέστειλεν ἀντιπρόσωπόν του εἰς τὴν Σύνοδον.

Η Σύνοδος ἀποτελούμενη ἀπὸ δεδηλωμένους ἐχθροὺς τοῦ Ἀθανασίου, προεξαρχόντων τῶν κορυφαίων Ἀρειανῶν καὶ κατεβυνομένη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς αἵρέσεως Εὐσέβιον, τὸν διάδοχον τοῦ οἰκτρῶς ἀποβιώσαντος Ἀρείου, ὄντα δὲ ἤδη Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, δὲν ἐδυσκολεύθη εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, διὰ τὸν ὅποιον συνεκροτήθη. Ἀνεκίνησαν ἐκ νέου τὰς παλαιὰς κατὰ τοῦ Ἀθανασίου κατηγορίας, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ αὐτῶν τὸν καθήρεσαν ἐκ νέου. Παρίστατο ὅμως ἀνάγκη νὰ τὸν ἀντικαταστήσουν δι' ἄλλου τινός, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ θὰ ἐξέλεγον ὡς Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας. Κατ' ἀρχὰς ἐξέλεξαν νέον τινὰ, ἀρκετὰ ἐρφυῆ καὶ λόγιον, ὀνόματι Εὐσέβιον, τὸν ὁποῖον ἐχειροτόνησαν ἀμέσως ἐπίσκοπον. Συνελθὼν ὅμως οὗτος μετ' ὀλίγον ἀπὸ τὸν σκοτισμὸν, τὸν ὁποῖον ἐπέφερεν εἰς τὴν ψυχὴν του ἡ μέθη τῆς ἀλαζονείας, ἠρνήθη νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν. Συνηρθάνθη, ἔστω καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων, οὗτοι θὰ ἦτο τρέλλα νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ νικήσῃ τὸν Ἀθανάσιον, τὸν ὁποῖον ἐλάτρευεν ὁ λαὸς αὐτῆς. Παρέστη

ἐπομένως ἀνάγκη γὰ ἀναζητήσουν ἄλλον τινά.

Πρὸ ὁλίγων ἐτῶν μετέθετο νέος τις εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν διὰ τὴν σπουδασθῆναι εἰς τὰς περιφήμους σχολὰς τῆς. Καὶ ἐπειδὴ ἦτο ὀρφανὸς καὶ ἀπροστάτευτος, ἐξήχησε τὴν βοήθειαν καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθανασίου ἱκετευτικῶς, ὅστις συνεκινήθη ἀπὸ τὴν ἐν γένει ἐμφάνισιν αὐτοῦ, καὶ τὸν προσέλαβεν ὡς υἱὸν τοῦ ἀγαπητοῦ πλησίον του. Ὡνομάζετο Γρηγόριος. Δυστυχῶς ἐνέπεσεν ὁ νέος αὐτὸς μετὰ τινα χρόνον εἰς χεῖρας τῶν Ἀρειανῶν, καὶ λησμονήσας τὰς τόσας εὐεργεσίας τοῦ Ἀθανασίου, κατέστη ἀχάριστος. Ἐπετέθη κατὰ τὸν πνευματικὸν τοῦ πατρός, ὡς ὄφις κατὰ τοῦ γεωργοῦ, ὅστις ἐθερμάνθη εἰς τοὺς κόλπους του, καὶ διεσάλπιξε τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας, τὰς ὁποίας ἐξῆυφαινον οἱ αἰρετικοὶ πρὸς δυσφήμισίν του.

Πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Εὐ-
σεβίου ἡ πρότασις διὰ τὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας,
ὅστις ἀμέλειως ἐδέχθη αὐτὴν χωρὶς κανένα διστα-
γμόν, καὶ μὲ ἀνυπομονησίαν ἀνέμενε γὰρ τῇ δοθῇ τὸ
σύνθημα τῆς μεταβάσεώς του εἰς τὴν Ἀλεξανδρείαν.

Διὰ τὴν ἀποκλεισθῆ δὲ οἰαδήποτε εἰς τὸ μέλλον ἀποκατάστασις τοῦ Ἰαθανασίου εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα καὶ εἰς τὸν θρόνον του, συνετάχθη κανὼν τις ὑπὸ τῆς Συνόδου, κατὰ τὸν ὅποιον πᾶς Ἐπίσκοπος, καθαιρεθεὶς ὑπὸ Συνόδου τολμήσας νὰ προβῇ εἰς ἱεροπραξίαν τινά, νὰ ἀποκλείηται τῆς ἐλπίδος νὰ ἀποκατασταθῇ ὑπὸ ἄλλης μεταγενεστέρως Συνόδου. Τὰ πρακτικὰ τῆς Συνόδου ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντίου, ὅστις διέταξε νὰ συνοδευθῇ τὸν νεοχειροτονηθέντα ἐπιβάτην Γρηγόριον δυνάμει στρατιωτικῇ, διὰ τὴν εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Ἀλεξανδρείας ἐνθρόνισίν του.

Ἄλλ' ἡ παράνομος Σύνοδος πλὴν τῶν ἀνωτέρω, συνέταξε καὶ Νέον Σύμβολον Πίστεως, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπῆλειψε τὴν τόσον δυσάρεστον διὰ τοὺς Ἀρειανούς λέξιν «ὁμοούσιον».

Ἡ Σύνοδος διελύθη μετὰ ταῦτα, καὶ οἱ μετασχόντες αὐτῆς αἵρετικοὶ Ἐπίσκοποι, πλήρεις χαρᾶς ἐπέστρεφον εἰς τὰς ἐπαρχίας των, χωρὶς νὰ σκεφθοῦν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν παντοδυναμίαν τοῦ Θεοῦ.

Εὐρίσκαντο ἀκόμη καθ' ὅδον ὅτε γεγονός τι πραγματικὸν ἐνέβαλεν εἰς τὸν δρόμον δολόκληρον τὴν Ἀνατολήν. Τρομακτικοὶ σεισμοὶ μετέβαλον εἰς ῥεῖψια τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἰκισμοὺς ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῶν συνόρων τοῦ Κράτους. Ἐξ ὧν δὲ τῶν πόλεων, ἡ Ἀντιόχεια, ἡ ὁποία ἦτο μάρτυς τῶν ἐγκλημάτων, τὰ ὁποία ἀπετόλμησεν ἡ διαλυθεῖσα Σύνοδος, ἐδοκιμάσθη περισσότερον. Πάντα σχεδὸν τὰ ὥραία κτίριά της κατέπεσον. Οἱ Ὀρθόδοξοι εἰς τὴν τρομερὰν αὐτὴν δοκιμασίαν διέκριναν τὸν δάκτυλον τῆς

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

‘Ο ήρωϊσμός του Μοναχού

Ποῖος δύναται νὰ ἀρνηθῇ, ὅτι ὁ Μοναχὸς εἶναι ἥρωϊς; Ἀλλὰ εἰς τί συνίσταται ὁ ἡρωϊσμός του; διερωτῶνται πολλοί.

Ἐκ πείρας γνωρίζομεν ὅλοι πόσον ἰσχυρὰ εἶναι

δικαιοσύνης τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ’ ὅλοι αὐταὶ αἱ δυστυχίαι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συγκριθοῦν μὲ τὰς ὅσας ἐπρόκειτο νὰ δοκιμάσῃ ἡ ἀτυχὴς Ἀλεξάνδρεια.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Ἀθανάσιος ἐπανήλθεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του μετὰ τὴν βραχεῖαν ἐν Ρώμῃ παραμονήν του, διὰ τὴν ἐορτάσῃ μετὰ τῶν πνευματικῶν του τέκνων τὴν ἐορτήν τοῦ Πάσχα. Ἐπανεῦρεν τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰς θαθεῖαν εἰρήνην, κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἐπιστροφῆς του, καὶ ἐπεδόθη εὐθὺς εἰς τὰ ποιμαντικά του καθήκοντα. Ἐκέρυττε τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπεσκέπτετο τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τεθλιμένους εἰς τὰς οἰκίας των, προέστατο τῶν ἱερῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς Ναοῖς Συνάξεων, μεταδίδων εἰς πάντας τὴν φλόγα ἢ ὅποια κατέφλεγε τὴν καθαρὰν καρδίαν του διὰ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὁλόκληρος ἡ Αἴγυπτος ἀπελάμβανε τῶν ἀγαθῶν τῆς Εἰρήνης, πλήρης ἀρμονία μεταξὺ τῶν Ἐπισκόπων ὑπῆρχε, πλήρης ἡσυχία εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας. Ἀνέπνεον ἤδη οἱ πάντες ἐλευθέρως μετὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς δοκιμασίας των. Ἐφθασαν λοιπὸν εἰς τὸ τέλος τῶν θλίψεων καὶ ποικίλων πειρασμῶν οἱ Ὀρθόδοξοι;

Ἡμέραν τινὰ εἰς τὴν ἔρημον ὁ Ἀντώνιος, ὁ σεβαστὸς Πατριάρχης τῶν μοναχῶν, ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν τέκνων του. Αἰφνης τὸ βλέμμα του κατέστη ἀπλανές καὶ τὸ σῶμα του ἀκίνητον. Οἱ μοναχοὶ παρηκολούθουν τὸν πνευματικὸν των πατέρα καταληφθέντα ἀπὸ ἔκστασιν. Παρέμειναν ἐπ’ ἀρκετὸν εἰς τὴν ἀόρατον αὐτὴν θεωρίαν, ἐκβάλλον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν θαθεῖς στεναγμούς. Ἐπιτέλους, νέος παρατεταμένος στεναγμὸς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ στήθους του. Ἐρριψεν ἐν δέμῳ γύρω του καὶ ἀνεκάθισεν περιδεὴς ὁ σεβάσμιος γέρων. Ἐπειτα γονυπετήσας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, παρεδόθη εἰς θερμὴν προσευχὴν. Ὅταν ἐσηκώθη, χονδρὰ δάκρυα ἔρρεον εἰς τὰς παρειάς του. Οἱ παρόντες μοναχοὶ τότε κατελήφθησαν ἀπὸ ἐκπληξίν καὶ φρίκην.

— Τί λοιπὸν συμβαίνει πάτερ; τὸν ἠρώτησαν.

— Τέκνα μου, ἀπεκρίθη διακοπτόμενος ὑπὸ λυγμῶν ὁ σεβάσμιος γέρων, ὁ θάνατος μοῦ φαίνεται χιλιάκις γλυκύτερος, παρὰ νὰ ζήσω καὶ νὰ ἴδω μὲ τοὺς σωματικούς μου ὀφθαλμούς διὰ τοῦ παρουσιάσθαι πρὸ ἀλίγου εἰς τὴν ὀπτασίαν μου.

— Ὁμίλησε, λοιπὸν, πάτερ, ἀνέκραξαν μὲ ἀγωνίαν οἱ μοναχοί.

(Ἀκολουθεῖ)

ἡ φύσις. Καὶ ἔτι, τὴν φύσιν αὐτὴν τὴν διάζει συνεχῶς ὁ Μοναχός.

«Μοναχὸς ἐστὶ βίᾳ διηνεκῆς τῆς φύσεως», λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς κλίμακος. Καὶ δὲν εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ θαμὰζῃ μόνον τὴν φύσιν διὰ τοῦ «ὑποπιασμοῦ τῆς σαρκὸς», ἀλλὰ καὶ νὰ κόπῃ πᾶν θέλημα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐγκρίνουν οἱ κατὰ Θεὸν προσεστώτες του.

Εἶναι ἀνάξιος λόγου ἡρωϊσμός ἡ τελεία ἀποξένωσις ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ θέληματα τοῦ βίου καὶ ἡ περιφρόνησις ἀξιωματίων, δόξης, τιμῶν; εἶναι εὐχερὲς τι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἱεροῦ τριπτύχου: παρθενίας, ἀκημοσύνης, ὑπακοῆς; Εἶναι εὐκατόρθωτόν τι ἡ κάθαρσις τῶν ἔνδον καὶ ἡ ἀπόκτησις τῶν ἀρετῶν; Εἰς τὴν γαληνιαν καὶ κατανυκτικὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ κελίου τοῦ Μοναχοῦ διεξάγει πολλάκις θυελώδη καὶ τιτάνιον ἀγῶνα μὲ τὰς δυνάμεις τοῦ σκότους. Ποσάκις ἐν στεναγμοῖς καὶ ὀδύνῃ καθικετεύει τὸ «Θεῖον» ὑπὲρ τῆς σωτηρίας, τῆς τελειοποιήσεως καὶ τοῦ ἁγιασμοῦ τοῦ «οὐ χωρὶς οὐδεὶς ὀφείλει τὸν Θεόν»!

Ὅποιος πόνος, ὅποια θλίψις, ὅποια τραχικαὶ στιγμαὶ, αἱ στιγμαὶ καθ’ ἃς διεξάγεται τραχὺς ἀγὼν ἐντὸς τοῦ θυτοῦ τῆς καρδίας του!

Μόνον, ὅσοι τὰς ἐδίωσαν, δύνανται νὰ ὁμιλήσουν ἢ νὰ γράψουν δι’ αὐτάς. Ἐξ ἄλλου αἱ στιγμαὶ αὐταὶ ἀνάγουν εἰς ἀπροσμέτρητα ὕψη ἀρετῆς καὶ ἀγιότητος.

Καὶ μόνον δι’ αὐτά, ὅσα ἐν συνόψει ἀνεφέρθησαν, ὁ Μοναχὸς εἶναι ἥρωϊς.

Δὲν πρέπει ἔτι νὰ θεωρηθῇ μεγαλύτερος ἀκόμη ἥρωϊς, ἐὰν ἀναλογισθῶμεν τὴν προσφορὰν του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς ἄλλους πολλοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος;

Ποῖος δὲν θαυμάζει μίαν τοιαύτην ἀγγελικὴν ὑπαρξίν, ἡ ὅποια πραγματοποιεῖ εἰς ἑαυτὴν τὸ μεγαλύτερον εἶδος ἡρωϊσμοῦ;

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἀποστέλλοντες χρηματικὰς ἐπιταγὰς, ὅπως ἀπαραιτητῶς ἀναφέρωσι τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται τὰ ἀποστελλόμενα χρήματα.

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

Διαβεβαίωσις

Πρὸς τοὺς δαιωτάτους Πατέρας Ζηλωτὰς καὶ φύλακας τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς Ἅγιον Ὅρος. Ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Ὁσιώτατοι Πατέρες, εὐλογεῖτε. Χάρτι Τριαδικοῦ Θεοῦ μετὰ τὰς εὐχὰς σας ὑγιαίνοντες ἀγωνιζόμενοι τὸ κατὰ δύναμιν ἐν τῷ ἀμπελώνι τοῦ Κυρίου.

Ἐσχάτως ἔλαβον ἑγγραφά τινα ἐκ μέρους ὑμῶν σχετικῶς μετὰ τὴν ταραχὴν, ἣ ὅποια προσήλθεν καὶ ἐσκανδάλισε πολλοὺς μετὰ τὴν ἀντιεκκλησιαστικὴν στάσιν τῶν ἐκ τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. Ἐκκλησίας Ἑλλάδος Διαυλείας Σεβ. κ.κ. Ἀκακίου, ἐναντι τῶν ἁγίων συναδέλφων του. Ἡ θλίψις καὶ ἡ ἀγωνία σας διαφαίνεται εἰς τὰς γραμμὰς τῶν ἑγγράφων σας καὶ ὀρθῶς, καλῶς καὶ ἀληθῶς πράττετε ἀπὸ Χριστιανικόν, Ὁρθόδοξον, ὁμόφρονον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μετάνοιαν καὶ δι' ὀρθώσιν τῶν τυχόν σφαλμάτων τῶν Ἐπισκόπων μας.

Ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος λειτουργὸς τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ΣΑΣ ΔΙΑΒΕΒΑΙΩ ὅτι οὐδὲν τὸ ἐφάρμαρτον ἢ τρωτὸν εὐρίσκω εἰς τοὺς ἐναπομείναντας δύο Ἀρχιερεῖς. Πολλὰκις μετέβην εἰς Ἀθήνας καὶ ἔλαβον μέρος εἰς συσκέψεις ὅπου ἐκαλεῖτο ἐμπροσθέντως καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀκάκιος καὶ δὲν προσήρχετο, ἐπειδὴ προφανῶς εἶχε προσωπικά μετὰ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον κ.κ. Αἰξέντιον. Πολλὰκις ὁ Σεβ. Ἀκάκιος, διὰ ζητήματα Διοικητικά ἢ δευτερευούσης σημασίας ἀπουσίαζεν ἐπὶ μῆνας ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, ἡ ἐγκατάλειψις αὕτη δὲν εἶναι πράξις ἐποικοδομητικῇ. Τὸ Συνοδικὸν μέλος ἔχει ὡς ὅπλον υποστηρίξεις τῶν ἀπόψεών του πρῶτον τὴν πειθῶ, εἴτε δὲ τὴν ψῆφον του, πᾶν ἕτερον τυγχάνει περισσόν καὶ πονηρόν.

Ἐσυκοφαντήθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς μας ὅτι ἠνώθησαν μετὰ τοὺς Ματθαϊκοὺς.

Τὸ θέμα τοῦτο ἤδη εἶναι τελείως κλειστόν.

Διὰ τὸ θέμα τῶν χειροτονιῶν τῶν 3 ἐπισκόπων, ἐσυκοφαντήθησαν ὅτι ἐγένοντο ἐν κρυφῷ καὶ παραβύστω. Ψευδέστατον, διότι τρεῖς Συνάξεις Ἱεροῦ Κλήρου καὶ λαοῦ ἐγένοντο ἐν Ἀθήναις, Λαμῖα καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ ἐδόθη ἐντολὴ ἀλλὰ καὶ ἀξιώσις Συντάξεων νὰ χειροτονηθοῦν οὐχὶ τρεῖς ἀλλὰ τοὐλάχιστον μία δεκάς.

Καὶ διὰ τὴν ἀποδημίαν των εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἦτο ἐπιθυμία τῶν Συνάξεων νὰ συγγενισθοῦν οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Λευκορώσων Ἐπισκόπων, καὶ μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν ἐπεσκέφθησαν πλείστας ἐνορίας Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, ἐπὶ μεγίστη θρησκευτικῇ καὶ ἔθνικῃ ὠφελείᾳ. Ἐσυκοφαντήθησαν ὅτι υπογράφουν οἱ υποψήφιοι Ἐπίσκοποι ἐξευτελιστικόν δι' αὐτοὺς ἑγγραφον, ἐνῶ πρόκειται περὶ ἑγγράφου ὁμοφώνου συνεργασίας μᾶλλον ἐπὶ διοικητικῶν ζητημάτων. Οἱ τρεῖς δὲ νεοχειροτονηθέντες ἐξελέγησαν μετὰ ψῆφον καὶ θέλησιν τεσσάρων Ἐπισκόπων.

Εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα καὶ οἱ πέντε Ἀρχιερεῖς καὶ συνεχιστὰί τοῦ ἀγωνιστικοῦ ἔργου τοῦ Μεγάλου Μητροπολίτου μας κυροῦ Χρυσόστομου δις συνελευτοῦργησαν. Εἰς μίαν δὲ πρόσφατον σὺνάξιν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐνώπιον ἑκατοντάδων πιστῶν ἦσαν αὐτήμοσι μάρτυρες καὶ οἱ δαιωτάτοι πατέρες ζηλωταὶ πατήρ Ἀρχιλλεῖος Σκήτης Ἀγ. Ἀννης καὶ ὁ πατήρ Χρυσόστομος Σκήτης Κουτλουμουσίου. Ἐλπίζομεν ὅτι ἤρθησαν πλέον αἱ ἀμφιβολίαι σας περὶ τῶν θεμάτων τούτων, καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη ὁ σεβασμὸς, ἡ ἐκτίμησις καὶ ἡ ὑπακοὴ σας θέλει εἶναι ὡς καὶ πρότερον, διότι κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον τοιοῦτοι ἔπρεπον ἡμῖν Ἀρχιερεῖς.

Μετ' εὐχῶν διαπύρῳ
Εὐχέτης πρὸς Κύριον
Πρωθιερέως Γ.Ο.Χ. Δράμας
Μιχαὴλ Ν. Σαββόπουλος

Διαμαρτυρία

Πρωθιερέως Παλαισημερολογιτῶν
Ν. Δράμας Μιχαὴλ Νικ. Σαββο-
πούλου

Πρὸς

Τὸν Ἐξοχώτατον Πρωθυπουργὸν κ. Γεώργιον
Παπαδόπουλον καὶ Θρησκευτικὸν καὶ Πολιτι-
κὸν Τύπον Ἑλλάδος.

Εἰς Ἀθήνας

Κύριε Πρόεδρε

Ἀκριτὰ Παλαισημερολογεῖται διαμαρτύρονται ἐντόνως διὰ καταδίκην ἐν Κοζάνῃ, Ἡγουμένης Γυναικείας Μονῆς Ἀναλήψεως Κοζάνης, Μοναχῆς Μαγδαληνῆς, διὰ τὸ Ὁρθοδοξώτατον διδλὸν τῆς οἱ «Δήμιοι τῆς Ὁρθοδοξίας», ὅπερ διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀποτελεῖ κανόνα.

Ἡ Μοναχὴ αὕτη, ὑποστηρίζουσα γυναικίως Ὁρθόδοξους ἀπόψεις, οὐδένα ἀπολύτως Κληρικὸν ἢ λαϊκὸν ὑπαινίσσεται ἢ θίγει προσωπικῶς, καὶ ὑπερασπίζει τὴν Ὁρθόδοξον ἐρμηνείαν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ θίγονται θεδαίως ὅσοι διαστρεβλώνουν αὐτοὺς καὶ ἐφαρμόζουν κατὰ κοσμοπολιτικὸν τρόπον. Κατὰ συνέπειαν, ὁ κατὰ τῆς Μοναχῆς Μαγδαληνῆς ἀρεῶ-
μενος ἀγών, δὲν ἔπρεπε νὰ προσλάβῃ προσωπικὸν χαρακτήρα, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ διεξαχθῇ ἐντὸς πνευματικῶν πλαισίων. Σήμερον τρόμος συνέχει τὰς ψυχὰς μας ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, διὰ λόγους θρησκευτικῶν πεποιθήσεων, οἱ ὁποῖοι εἶναι θάνατοι καὶ ἐκδικητικοί. Μία τοιαύτη με-

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Υπό τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Αὐξεντίου, τοῦ Σεβ. Σαλαμίνος κ. Γεροντίου καί μέ σύμψηφον τοῦ Σεβ. Ἀστορίας κ. Πέτρου καί ἐνυπόγραφον συγκατάθεσιν εἰς κληρικολαϊκὰς συνάξεις ἀπάντων τῶν κληρικῶν ἡμῶν καί ἐνίων Λαϊκῶν, ἐχειροτονήθησαν οἱ ἀκόλουθοι Ἐπίσκοποι ἡμῶν.

Τήν 7—7—71 εἰς Ἐπίσκοπον Εὐρίπου καί Εὐβοίας ὁ Ἀρχιμ. Παΐσιος Εὐθυμιάδης, τήν 8.7.71 εἰς Ἐπίσκοπον Θεσσαλονίκης ὁ Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Κιούσης, τήν 9.7.71 εἰς Ἐπίσκοπον Θαυμακοῦ ὁ Ἀρχιμ. Καλλίνικος Χανιώτης καί τήν 23.9.71 εἰς Ἐπίσκοπον Καναδά ὁ Ἀρχιμ. Ἀκάκιος Ντοῦσκος.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς καλήν σταδιοδρομίαν καί πλουσίαν καρποφορίαν εἰς τήν ὑψηλὴν διακονίαν των.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

1) Τήν 1ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Τετάρτην, ἑορτήν τῆς Ἀγίας Σκέπης πανηγυρίζουν αἱ ἐμόνυμοι Ἱ. Μοναί Ἀγίου Στεφάνου (Μπογιάτι), 2) Κερατέας (ἀνδρῶν), 3) Διονύσου καί 4) Δαφνίου.

— Τήν 2 Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Πέμπτην ἑορτήν τοῦ Ἀγίου Κυπριανοῦ καί Ἰουστίνης, πανηγυρίζει ἡ ἐμόνυμος ἀνδρῶν. Ἱ. Μονή παρὰ τήν Φυλὴν (Χασιάν) Ἀττικῆς.

— Τήν 20 Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Δευτέραν ἑορτήν τῶν Ἀγ. Μ. Ἀρτεμίου, Γερασίου καί Ματρώνης πανηγυρίζει ἡ ἐμόνυμος Ἱ. Μονή Κορυδαλλοῦ.

— Τήν 26 Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν ἑορτήν τοῦ Ἀγ. Μ. Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, πανηγυρίζουν οἱ 1) Ἱ. Μονή Ἀμφιάλης. 2) Τό παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου Περιστερίου. 3) Ἱ. Ναός Καβάλας.

— Τήν 27 Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτήν τοῦ Ἀγ. Νέστορος, πανηγυρίζει ὁ ἐμόνυμος Ἱ. Ναός Θεσσαλονίκης.

ταχείρησις Ὁρθοδόξου Μοναχῆς, δυσφημεῖ τήν Ἑλληνικὴν δικαιοσύνην, ἣ ὁποία ὑπεισέρχεται εἰς τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας Ἑλλήνων πολιτῶν. Αἰτούμεθα ἀθώωσιν αὐτῆς.

+Πρωτοερεὺς Μιχαὴλ Ν. Σαβδόπουλος
ὁδὸς Γαλήνῃ 90 Ἐν Δράμᾳ τῇ 1-10-1971

Οἱ ἡμεροδείκται τοίχου καί τσέπης τοῦ ἔτους 1972, ἐξετυπώθησαν μέ πλουσίαν καί ἐκλεκτὴν ὕλην.

Παρακαλοῦνται ὅθεν, οἱ ἐφημέριοι καί οἱ Πρόεδροι τῶν ἐνοριῶν, Κοινοτήτων καί Παραρτημάτων Ἑλλάδος καί Ἐξωτερικοῦ, ὅπως φροντίσωσι διὰ τὴν διάδοσιν αὐτῶν.

Τιμαὶ ἡμεροδεικτῶν τοίχου δρ. 11. τσέπης δρχ. 4.

Τό προϊόν τούτων θά διατεθῇ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Οἰκοτροφείου μας δι' ὃ καί παρακαλοῦμεν τὴν προτίμησιν αὐτῶν.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

Υπό τοῦ Σεβ. Θεσσαλονίκης κ. Χρυσοστόμου ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ. Ναοῦ Εἰσοδείων τῆς Θεοστοκίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναχράντου Μεγάρων ἐν μέσῳ πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος τήν 20—9—71.

Δικτὶ τοσαύτη ἀδιαφορία;

Ἡ εἴδησις ὅτι «μία ὁμάς ἀνηλίκων παιδιῶν μετέβη εἰς ἐξωκλήσιον τοῦ χωρίου Κολαμακί Ἀγυῶς καί ἀφοῦ ἀπέσπασαν μίαν εἰκόνα τὴν ἐποδοπάτησαν ἐν χορῷ» ἐμβάλλει εἰς μεγάλην ἀνησυχίαν καί ἀγανάκτησιν.

Οἱ χιλιάσταὶ δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὸν φανατισμόν, τὸν ὅποιον ἔχουν οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ μεταδίδουν τοῦτον καί εἰς τὰ παιδιά των.

Ὅποιον ἀξιοβήνητον κατάντημα. Ἀλλὰ πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμμορφωθῶν οὔτοι καὶ νὰ παύσουν τὴν ἀντιχριστιανικὴν καὶ ἐθνικτὸν προπαγάνδαν των, ἀφοῦ οὐδὲν μέτρον λαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων παραγόντων δηλονότι Ἐκκλησίας καί Πολιτείας διὰ τὴν πάταξίν των

Ἡ Ἐκκλησία ἀνησυχεῖ θεδαίως, ἀλλ' ὄχι διὰ τοὺς χιλιαστάς. Ἀνησυχεῖ διὰ τοὺς παλαιημερολογίτας καί μάλ' ἔτι διὰ τὴν πύκνωσιν τῶν τάξεων αὐτῶν.

Εἰς ποίους χαλεπούς καὶ κρίσιμους διὰ τὴν Ὁρθόδοξίαν καιροὺς ζῶμεν! Οἱ ποικίλοι αἰρετικοὶ νὰ εἶναι ἐλεύθεροι καί νὰ δρῶσι ἀνθεθνικῶς καὶ ἀντιχριστιανικῶς καί οἱ Ὁρθόδοξοι νὰ βάλλωνται πανταχόθεν καί νὰ δώκωνται σκληρῶς.

Θεὲ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων! μὴ ἐγκαταλείψης ποτὲ τὰ τέκνα σου τὰ γνησίως καὶ εἰλικρινῶς ἀγωνιζόμενα διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν.